

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 329/2026
26.03.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Срђана Делића, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Делића, адвоката Милене Вуловић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 389/22 од 11.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 969/25 од 22.12.2025. године, у седници већа одржаној дана 26.03.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Делића, адвоката Милене Вуловић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 389/22 од 11.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 969/25 од 22.12.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 389/22 од 11.07.2025. године окривљени Срђан Делић оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.04.2022. године до 11.07.2025. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 969/25 од 22.12.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Срђана Делића и пресуда Вишег суда у Београду К 389/22 од 11.07.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Срђана Делића, адвокат Милене Вуловић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) и став 2.

тачка 1) ЗКП и повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду. Предложила је да буде обавештена о седници већа.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Делића, је неоснован.

Истичући битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости, позивајући се на одредбу члана 420. став 1. ЗКП, наводи да је у изреци пресуде извршена измена чињеничног описа дела у односу на оптужни акт, на тај начин што су изостављени поједини елементи који се односе на димензије и карактеристике повреда, услед чега, по ставу браниоца, не постоји објективни идентитет између оптужбе и пресуде, истичући при томе, да се не ради о дозвољеној стилизацији описа радње извршења, већ о суштинској измени чињеничног основа оптужбе.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује као неосноване, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, правноснажна пресуда се односи на исто лице – окривљеног Срђана Делића и на исто кривично дело – убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика.

По налажењу Врховног суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, ни субјективни идентитет оптужбе и пресуде. Ово имајући у виду да су, у односу на окривљеног, битна обележја бића кривичног дела иста и у диспозитиву оптужног акта и у изреци пресуде, односно да постоји

истоветност чињеничног описа радње извршења предметног кривичног дела из изреке правоснажне пресуде са чињеничним описом радње дела датог у оптужном акту Вишег јавног тужиоца у Београду КТО 317/22 од 29.07.2022. године.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа радње извршења кривичног дела окривљеног које су описане у оптужном акту додавањем више криминалних активности, односно додавањем веће криминалне воље окривљеном, којим се отежава положај окривљеног у погледу правне оцене дела или кривичноправне санкције, а што се у конкретном случају није догодило, јер изостављањем из чињеничног описа кривичног дела описаног у изреци, делова који се односе на дужину повреда брисањем речи „дужине око 2,5 цм“ и „дужине око 4,1 цм“, као и брисањем речи „где се завршавала“, којима је ближе описано простирање повреде, окривљеном није повећана криминална активност нити криминална воља, па самим тим није ни отежан положај у погледу правне оцене дела нити кривичне санкције, већ је суд наведеним изменама, супротно наводима браниоца окривљеног Срђана Делића, чињенично стање прилагодио и ускладио са утврђеним чињеницама, о чему се јасно изјаснио и другостепени суд.

С обзиром на то да суд није унео нове чињенице, нити је проширио оптужбу, већ је остао у оквирима истог догађаја и истог чињеничног основа, то се по налажењу Врховног суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Срђана Делића, истиче да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Надаље, бранилац окривљеног, указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, оспорава одлуку о трошковима кривичног поступка, наводећи да суд није применио одредбу члана 266. ЗКП, иако су били испуњени услови да трошкови кривичног поступка падну на терет буџетских средстава суда, имајући у виду имовно стање окривљеног, његово лишавање слободе и обавезу издржавања малолетног детета.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије, или се окривљени ослободи од оптужбе изрећи ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до б) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Одредбом члана 266. ЗКП, одређено је да је награду и нужне издатке браниоца и пуномоћника оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама тог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда, те да ће се, ако је окривљеном постављен бранилац, а плаћањем награде и нужних издатака би било доведено у питање издржавање окривљеног или издржавање лица које је он обавезан да издржава, награда и нужни издаци браниоца исплатити из буџетских средстава суда.

Имајући у виду наведене одредбе Законика о кривичном поступку, као и да у конкретном случају кривични поступак према окривљеном није обустављен, нити је одбијена оптужба, односно окривљени није ослобођен од оптужбе, то супротно наводима браниоца, нема законских услова да нужни издаци и награда браниоца окривљеног падну на терет буџетских средстава суда.

Поред овога, у предметном кривичном поступку адвокат Милена Вуловић окривљеном Срђану Делићу није била постављена као бранилац по службеној дужности (у ком случају би, евентуално, награда и нужни издаци браниоца могли бити исплаћени из буџетских средстава само ако се утврди да би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он обавезан да издржава), већ изабрани бранилац по пуномоћју у списима предмета, то је у смислу члана 266. ЗКП, награду и нужне издатке дужно да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка. Ово стога јер између окривљеног и његовог браниоца као и између заступаног лица и његовог пуномоћника, постоји уговорни однос на основу којег се једна страна обавезује да пружи захтеване правне услуге, а друга страна да ове услуге плати.

Такође, одредбом члана 264. став 4. ЗКП прописано је да у одлуци којом решава о трошковима суд може ослободити окривљеног од дужности да накнади у целини или делимично трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач.1) до б) и тачка 9) овог законика, као и награде за вештака и постављеног стручног саветника, ако би њиховим плаћањем било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је он дужан да издржава, а уколико се ове околности утврде после доношења одлуке о трошковима, председник већа односно судија појединац може посебним решењем ослободити окривљеног од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Дакле, одредба члана 264. став 4. ЗКП предвиђа факултативни основ за ослобађање од плаћања трошкова кривичног поступка, односно само могућност, али не и обавезу суда да окривљеног ослободи од дужности да у целини или делимично накнади трошкове кривичног поступка уколико су за то испуњени законски услови и уколико окривљени достави доказе-податке о томе да би плаћањем наведених трошкова било доведено у питање издржавање окривљеног или лица које је она дужан да издржава, па како је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим и осуђен због предметног кривичног дела, то је правилном применом члана 264. став 1. у вези члана 262. ЗКП, окривљени побијаном пресудом обавезан да сноси трошкове кривичног поступка.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљене да су побијана правноснажна решења донета уз учињену повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Поред овога, иако бранилац окривљеног Срђана Делића у захтеву за заштиту законитости формално указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, по оцени Врховног суда, образложење те повреде представља чињенично оспоравање налаза и мишљења вештака и оцену доказа, доводи у сумњу врсту и тежину повреда, те указује на противречности са медицинском документацијом, што

представља повреду одредбе члана 440. у вези члана 16. ЗКП, које у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, нису дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца због повреде закона, због чега се, Врховни суд се у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић